

[Carl P. Jensen.]

ligvis villig til, også på baggrund af de udtalelser, den ærede forslagsstiller fremsatte, at se på lovforslaget i et udvalg.

Thestrup: Mit parti ønsker lejlighed til i et udvalg at se nærmere på det lovforslag, som det ærede medlem hr. Paabøl har fremsat.

Såvidt jeg kan se, er forslaget båret af den grundtanke, at statens udlån til boligbyggeriet er altfor store og må indskrænkes, helst således at der kun bliver det egentlige sociale byggeri tilbage, og ved „det egentlige sociale byggeri“ forstår forslagsstilleren, såvidt jeg kan se, byggeriet for den mindst bemidlede del af befolkningen, den del, der ikke selv kan klare sine boligproblemer.

Jeg forstår, at forslagsstilleren tænker sig, at man kan nå et stykke frem mod dette mål ved at overføre en del af de midler, der efter loven af 14. april 1955 er beregnet til socialt byggeri, til det såkaldte kapitel V. A.-byggeri, det private byggeri, hvor lånet fra statens side er udmålt på grundlag af en vurdering.

Jeg vil tro, at det så er forslagsstillerens tanke, at vi ad denne vej og ved til sin tid at lade kapitel V. A.-byggeriet afløse af helt privat byggeri skal nå til efterhånden at afvikle den største del af statens udlån til byggeriet med de store byrder, det lægger på landets finanser.

Tanken om efterhånden at få afløst statsfinansieringen af byggeriet med privat finansiering har mit partis varmeste tilslutning. De forhandlinger, der gik forud for loven af 14. april 1955, og som resulterede i det forlig, der fandt udtryk i lovens bestemmelser om begrænsningerne i udlånet fra statens side, drejede sig netop fra mit partis som fra andre partiers side om at få afviklingen af statsfinansieringen af boligbyggeriet sat i gang.

Vi er også i mit parti af den opfattelse, at kapitel V. A.-byggeriet med den måde, hvorpå lånene fra statens side bliver beregnet, er en egnet overgangsform ved en udvikling fra offentlig til privat finansiering, og at målet bør være, at finansieringen af det almindelige byggeri sker uden lån fra statens side.

Men når jeg har givet den ærede forslags-

stiller medhold i disse principielle betragtninger, må jeg til gengæld give udtryk for betænkeligheder såvel med hensyn til de nærmere regler, hvorved han søger disse principper gennemført, som med hensyn til tidspunktet, da dette tænkes gjort. Jeg er således bange for, at vi ved at overføre en så stor del af byggeriet til kapitel V. A. som foreslået, koncentrerer for meget af det samlede byggeri i København og navnlig i Københavns omegn. Jeg er også bange for, at vi, hvis vi overfører mere af byggeriet til kapitel V. A. end angivet i loven, kommer til at have regler, der bedre end de nuværende giver mulighed for at sikre byggerytmen.

Mine betænkeligheder med hensyn til tidspunktet for at føre de foreslåede regler ud i livet refererer sig til følgende: det forlig, der har fundet udtryk i loven, går jo ud på, at der over finansårene 1955—56 til 1958—59 skal finde en gradvis nedsættelse sted af statens udlån til boligbyggeriet, og således at der til 1. april 1959 at regne skal være truffet bestemmelse om, hvorvidt afviklingen skal fortsættes eller ej, og i bekræftende fald i hvilket tempo. Jeg går ud fra, at der i henhold til disse bestemmelser allerede er lagt planer og truffet beslutninger for et godt stykke tid op imod 1. april 1959. En del af disse planer kan sikkert ikke ændres, uden at det afstedkommer tab, standstill af arbejde og brud på byggerytmen.

Af disse grunde ønsker jeg hele spørgsmålet nærmere belyst i et udvalg.

Jeg har forstået den ærede forslagsstiller således, at han ikke med sit forslag har lagt sig ganske fast på bestemte fremgangsmåder eller bestemte tidspunkter for disses iværksættelse, men at han har ønsket at tage et initiativ til, at de principper, der ligger til grund for hans forslag, bliver tilgodeset i det omfang, det er muligt, og dette vil mit parti meget gerne støtte forslagsstilleren i.

Jeg tror, det vil være nyttigt, at der bliver lejlighed til i et udvalg at få nogle nærmere oplysninger om byggeriet, således at vi her i folkettingen kan følge det lidt bedre, end vi ellers er i stand til, og det kan jo dog også tænkes, at der er nogle punkter, hvor vi alle kan blive enige om ændringer. Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale, at sagen underkastes behandling i et udvalg.